

Haşirde tüm zerrellerimiz toplanacak mı?

Sebepler dünyasında yaşıyoruz. Bu alemin mutasarrıfı olan Cenab-ı Hak nizam ve intizamı temin etmek için; hak, hukuk ve düzeni tesis etmek için her şeyi bir sebebe bağlamış. Yani bu dünyada Kudret-i İlahiye sebepler tahtında hükmediyor. Bir cihette her hadise Hikmet ismine göre vaziyet alıyor, Hakim ismi mucibince vücut buluyor. Dokuz ay on gün sonra çocuk annesinden dünyaya geliyor. Toprağa ekilen tohum önce filiz, sonra ağaç, sonra dal budak, sonra ise çiçek ve meyve veriyor. Güneşimiz doğudan doğuyor, batıdan batıyor. Zamanımız hep pozitif yönde akıyor. Dünya 9.81 gibi bir ivme ile cisimleri merkezine doğru çekiyor. Bizler bu ivme ile yürüyoruz, vasitelerimiz bu ivme ile hareket ediyor, canlılar bu ivme ile yer yüzünde rahat yaşıyorlar. İşte dünyadaki tüm fiil ve hareketleri, yaşadığımız tüm hadiseleri şöyle bir düşünün bir nizam ve intizam dahilinde, bir sebepler zinciri içinde düzenlendiğini görürsünüz. İnsanlar bu sebepler zincirine ve düzenine öylesine adapte olmuşlardır ki, aksini düşünemezler bile.

Hatta ahirete ait bazı halleri yine dünya tarzında bir sebepler zinciri içinde tanımlamaya kalırlar ki, çoğu kez de yanlış anlama ve kavrayışlara sebep olurlar. Kudretin öncelikli olduğu ahiret hadiselerini hikmet dünyasından görmeye çalışırlar. Bu durum da elbette ki bazı eksik tanımlamalara yol açar. Çünkü Kudret ve Rahmet alemi olan ahiret ile, hikmet alemi olan dünya hadiseleri arasında mahiyet açısından çok ciddi farklar vardır. Bu hususa işaret eden Nurlardan mühim bir ifadeyi nazarlara sunuyoruz:

“Evet, dünya dârü'l-hikmet ve âhiret dârü'l-kudret olduğundan, dünyada Hakîm, Mürettîb, Müdebbir, Mürebbî gibi çok isimlerin iktizâsıyla dünyada icad-ı eşya, bir derece tedricî ve zamanla olması, hikmet-i Rabbâniyenin muktezâsı olmuş. Âhirette ise, hikmetten ziyâde kudret ve rahmetin tezâhürleri için maddeye ve müddete ve zamana ve beklemeye ihtiyaç bırakmadan, birden eşya inşa ediliyor. Burada bir günde ve bir senede yapılan işler, âhirette bir anda, bir lemhada inşâsına işaretten Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyân, Kıyâmetin gerçekleşmesi ise, ancak göz açıp kapayıncaya kadar, yahut ondan da yakındır. (Nahl Sûresi: 77.) ferman eder. (Sözler, s.106)”

Lütfen şu cümleye dikkat edelim: **“Âhirette ise, hikmetten ziyâde kudret ve rahmetin tezâhürleri için maddeye ve müddete ve zamana ve beklemeye ihtiyaç bırakmadan, birden eşya inşa ediliyor.”** Demek ki ahiret alemlerinde sebepler ortadan kalkıyor. Eşyanın icadı için, mahlukatın yaratılması için, haşir meydanında tekrar diriltme için beklemeye, zamana, müddete, eşyanın teşkili için lazım olan maddeleri toplamaya hiç ihtiyaç olmadan, Kudret-i İlahiye perdesiz tecelli ederek, ani ve defî olarak eşya yaratılıyor. Onun için denilmiş ki, kıyamet ve haşir zamansız vücuda gelir.

İşte bu dünya şartları içinden ahiret alemlerine bakarken bu hususların dikkate alınması gerekir. Orada tecelli edecek ismin mukteza ve gerekleri dikkate alınarak izah yapılması gerekir. Aksi halde yapılan açıklamalardan zihinler tam olarak

tatmin olmazlar. Risale-i Nurda bu konuda yeteri derecede izahlar vardır. Tefekkürle yapılan okumalar ve müzakereler sonucunda ciddi açılımlar olabilir. Zira Risale-i Nurda bu hususlarda zihne gelebilecek bir çok suale bir şekilde cevap verilmiş. Dikkat gerekiyor.

Mesela çokların sorduğu bir suali ve Nurlarda verilmiş bir cevabı sizlerle paylaşalım:

Sual şu: “Haşirde insanın tüm zerreleri mi toplanacak? İnsan vücuduna ömrü boyunca milyarlarca atom, milyarlarca hücre ve molekül misafir oluyor. Tüm bunlar hepsi birden tekrar ihya edilecek mi?”

Nurlarda bu suale verilen cevap ise şöyle:

“Arkadaş! Zahire nazaran, haşirde, ecza-yı asliye ile ecza-yı zaide birlikte iade edilir. Evet, cünüp iken tırnakların, saçların kesilmesi mekruh ve bedenden ayrılan herbir cüz’ün bir yere gömülmesi sünnet olduğu, ona işarettir. Fakat tahkike göre, nebatatın tohumları gibi “acbü’z-zeneb” tabir edilen bir kısım zerreler, insanın tohumu hükmünde olup, haşirde o zerreler üzerine beden-i insani neşv ü nema ile teşekkül eder. (İşaratü’l-İ’caz, s.60)”

Sözlerde ise aynı suale farklı bir cevap var:

“Nasıl ki bir taburun askerleri, istirahat için dağılsa, sonra bir boru ile çağrılrsa, kolay bir sûrette tabur bayrağı altında toplanmaları, yeniden bir tabur teşkil etmekten çok kolay ve çok rahattır; öyle de, bir bedende birbirleriyle imtizâc ile ünsiyet ve münâsebet peydâ eden zerrât-ı esâsiye, Hazret-i İsrâfîl Aleyhisselâmın Sûr’u ile Hâlık-ı Zülcelâlin emrine “Lebbeyk” demeleri ve toplanmaları, aklen birinci icaddan daha kolay, daha mümkündür. Hem, bütün zerrelerin toplanmaları, belki lâzım değil; nüveler ve tohumlar hükmünde olan ve hadîste acbü’z-zeneb(Buhârî, Tefsir: 39) tâbir edilen eczâ-i esâsiye ve zerrât-ı asliye, ikinci neş’e için kâfi bir esastır, temeldir. Sâni-i Hakîm, beden-i insanîyi onların üstünde binâ eder. (Sözler, s.484)”

Bu cevaplar bize ahirette eşyanın birden inşa edildiğini, tüm zerreleri toplamaya ihtiyaç olmadığını, insanın yaşadığı müddet içerisindeki hakiki mahiyetini temsil eden ve **“acbü’z-zeneb”** diye tabir edilen manevi insan haritası üzerine tekrar ihyanın vuku bulacağını ne kadar açık ve net bir şekilde ifade ediyor.

Acbü’z-zeneb ise bu dünyaya ait bir madde olmadığını, ahirete bakan cismimizin temel taşı olduğunu, ahiret hayatına uygun zerreleri ve maddeleri ihtiva ettiğini ise şu cümleden anlıyoruz: **“... elbette nurânî kayıtsız, geniş ve ebedî olan Cennette, cisimleri ruh kuvvetinde ve hiffetinde ve hayal sür’atinde olan ehl-i Cennet, bir vakitte yüz bin yerlerde bulunup...(Sözler, s.463)”** Demek ki hayal süratine uygun, ruh kuvvetine münasip bir cisim, bu dünya şartlarındaki cisimden binlerce derece terakki etmiş bir cisimdir. Bu cismin temel taşı olan acbü’z-zeneb ise dünyadaki fiziki şartlardan farklı, fiziki hadislerden etkilenmeyen, dünyanın fiziki kanun ve kuralları içinde erimeyen ve çürümeyen bir mahiyete sahiptir ki; hadisi şeriflerde bu durum şu şekilde ifade edilmiş: **“İki sur arasında kırk yıllık zaman vardır! Sonra Allah semadan su indirecek ve insanlar yerden sebze gibi capcanlı dirilecekler. İnsanda bir öz hariç hepsi çürümüştür. Bu çürümeyen öz, acbüzzenebdir. Kıyamet günü yeniden yaratılış bundan meydana gelecektir.”(Müslim, Fiten 141)**

Evet, Risale-i Nurları daha bir dikkat ve tefekkürle mütalaa etmek gerekiyor.